

**POLITIČKA MISAO MIRJANE KASAPOVIĆ SUPROTNA
JE ZNANSTVENOJ MISLI I ZNANSTVENOME RADU**

BLANKA MATKOVIĆ BRILJANTNO JE ODGOVORILA, ali to nije dosta:

**čitava intelektualna Hrvatska mora se
zgroziti nad onim što radi Mirjana Kasapović!**

Piše:
dr. MATKO MARUŠIĆ

Gospođa Mirjana Kasapović napisala je u časopisu 'Politička misao' članak pod naslovom 'Genocid u NDH: Umanjivanje, banaliziranje i poricanje zločina' (god. 55, br. 1, 2018, str. 7-33). Njezin članak, časopis u kojem ga je objavila i njezina analiza, sadrže svatko po jednu značajku suprotnu od znanstvenosti, ukupno tri. Prva bijeda je da 'Politička misao' svrstava uradak gospođe Kasapović u izvorne znanstvene radove. No taj članak nema ništa nikakve veze sa znanošću jer ne sadrži ni podatke, ni argumente, ni analizu, pa čak niti mišljenje. To je malo finija denuncijacija, slabo prikriveno etiketiranje ljudi koji su bolji, učeniji i pošteniji od nje, a osim etiketiranja služi za minimalno ispunjavanje 'znanstvenih' kriterija

za napredovanje na fakultetu gdje radi.

Odgovorila joj je brijančno gospodica Blanka Matković (<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29194-blanka-matkovic-zasto-rezitena-me-partijska-profesorice-kasapovic.html>), ali to nije dovoljno: cijela se intelektualna Hrvatska treba zgroziti nad onime što radi M. Kasapović i oni koji ju podržavaju! Zato ovo pišem. Znam što je znanstveni članak, znam procijeniti dokaz i moram odgovor Blanke Matković dodati ocjenu kao osoba koja nije povezana ni s Kasapović niti s Matković. · Zastupam znanost i znanstvenu misao.

**DRAG MI JE PLATON,
ALI MI JE DRAŽA ISTINA!**

**OTVORENO PISMO
MIRJANI KASAPOVIĆ**

**ZAŠTO
REŽITE
NA ME,
PARTIJSKA
PROFESORICE
KASAPOVIĆ?**

U opisu moga posla je da budem revisionist, u opisu vašega je da branite antifašističke laži!

Od autorice o SKOJ-u i Partiji postali ste stručnjakinja za genocid u NDH i premda niste povjesničarka, sa zagrebačkoga sveučilišta koje nije ni među 600 u svijetu, dijelite lekcije meni povjesničarki na sveučilištu Warwick, 47. u svijetu!

1. O čemu piše Mirjana Kasapović

M. Kasapović na početku svojega članka nabraja literaturu koju će napasti; ovdje ju citiram, tako da ju čitatelji mogu proučiti: 'Drugu podskupinu tvori revisionistička literatura o genocidu u NDH. Nastavljujući se na stariju revisionističku struju (Štefan 1996, 1998, 1999; Pečarić 1998; Jurčević 1998; Krišto 1998; Vučić 2001), nastalo je nekoliko reprezentativnih djela tog žanra: Jasenovački logori – istraživanja (2015), zbirka triju studija Horvata, Vukića, Pilića i Matkovićeve, Mrkocijeva i Horvatova Ogoljela laž logora Jasenovac (2008), Ivezičev Titov Jasenovac (2008) i Vukovićeva Kako je nastao mit (2016).'

U svojemu članku ona je napala te ljude i njihova djela.

2. Cilj napada Mirjane Kasapović

Gospođa Kasapović pokušava dokazati da su povjesničari koje napada za povjesni revizionizam u krivu i da imaju zle namjere 'pokušavajući dekonstruirati 'jasenovački mit', (i) zapravo nastroje dekonstruirati 'mit o genocidu' u NDH, a time potpuno ili djelomice rehabilitirati Nezavisnu Državu Hrvatsku (NDH)'.

Kasapović optužuje nabrojene hrvatske povjesničare da žele pokazati (citiram ju): '(a) da je NDH bila normalna onodobna protupobunjenička država koja nije koristila masovni državni teror kako bi uništila unaprijed ideološki definirane neprijatelje, nego je legitimno primjenjivala ograničena i 'razumna' sredstva borbe protiv naoružanih pobunjeničkih skupina koje su ugrožavale opstanak države; (b) da se u NDH nije dogodio masovni zločin, a kamoli genocid, ni nad Srbima, ni nad Židovima, ni nad Romima, nego da su glavne žrtve nasilja bili razmjerno malobrojni hrvatski i srpski komunisti te srpski četnici kao politički protivnici režima i države; (c) da koncentracijski logor Jasenovac nije bio logor smrti, nego za to doba uobičajen radni i sabirni logor koji

je opstao i poslije 1945. u mnogo zločudnijem obliku.'

3. Argumenti Mirjane Kasapović protiv povijesnoga revizionizma'

Argument M. Kasapović protiv dokaza koje su objavili rečeni povjesničari, a koje ona naziva 'revisionistima', samo je stara komunistička literatura o zločinačkim namjerama ustaša. I ništa drugo! Pritom, primjerice, srpsku laž o 700.000 do preko

Mirjana Kasapović ne ide za znanstvenom istinom, nego za zabranom istraživanja. Ona se boji istine. Na dokaze ona odgovara denuncijacijama i starim lažima koje navodi kao istinu

milion žrtava u Jasenovcu zabašuruje Titovom nakanom da od Njemačke izvuče što veću ratnu odštetu, ali ne spominje da je Franjo Tuđman, 30 godina poslije Titova pokušaja prijevare, dobio zatvorsku kaznu jer je u „Bespućima povjesne zbilnosti“ doveo u pitanje službeni broj od 700.000 jasenovačkih žrtava.

U analizi literature o stradanju Židova u NDH i Jasenovcu citira stare komunističke izvore, a ne pobija ni jedan dokaz ni dokument naveden u literaturi koju kritizira. Ne spominje da je među ustaškim generalima bilo 28 Židova. Ne spominje da je Židovska općina u Zagrebu radila do kraja rata. Ne spominje kontradikcije današnjega popisa Židova stradalih u NDH u jasenovačkom popisu s onima u popisu u Yad Vashemu. Ne osvrće se na nalaz da je 14.000 imena na današnjem jasenovačkom popisu bilo duplicitirano (i više puta umnoženo), a da su mnoga imena sporna u odnosu

na utvrđivanje njihove stvarne sudbine.

Gospođa Kasapović trebala bi znati da se na argumente o krivome popisu ne odgovara citiranjem drugih izvora, nego opovrgavanjem tvrdnje o krivim imenima na popisu.

Pripisivanje antisemitizma staroga stotine godina hrvatskoj Katoličkoj Crkvi primitivno je i zločudno.

Pojačanje dojma o antisemitizmu u NDH uvođenjem islamskoga antisemitizma bijedno je, netočno, podmuklo i protucivilizacijsko. Da ne objasnjavam kako SS Divizija „Handžar“ nije bila ustaška (ni NDH) postrojba.

M. Kasapović optužuje „revisioniste“ da zanemaruju Rome ubijene u Jasenovcu i odmah sama kaže da je teško utvrditi broj stradalih Roma. A onda navodi nevjerojatne brojeve inozemnih procjenitelja, koji nikad nisu stupili u arhive NDH niti su vidjeli druge izvorne dokumente (niti su im trebali).

Dokaze o trostrukoj prirodi logora Jasenovac rješava tako da - jednostavno - tvrdi da tamo nisu ljudi držani i ubijani poslije odlaska ustaša. Nema argumenata da su dokazi Pilić-Matković krivi, izmišljeni ili nedovoljni.

4. Etiketiranje kao znanstvena metoda

M. Kasapović kaže: 'Nakon čitanja revizionističke literature može se kazati da njezini autori pod političkim mitom podrazumijevaju običnu izmišljotinu i prijesnu laž, a ne kompleksan ideološki konstrukt koji svrhovito funkcioniра unutar određenih društvenih skupina ili zajednica.' Da, to je točno. Jasenovački se mit sastoji od odurnih, nevjerojatnih laži. Bolje je priče o njemu zvati lažima, nego mitovima.

Zatim sa svoje niske visine docira (sveučilišna profesorica!): 'Velika je boljka revizionističke, ali i šire 'domoljubne' struje u hrvatskoj historiografiji beznadna parohijalnost, pa interpretacije njezinih autora ni metodološki ni teorijski ne korespondiraju s relevantnim istraživanjima u svijetu.' Naravno da ne korespondiraju jer su istraživanja u komunističkoj Jugoslaviji bila zabranjena, a bile su

dopuštene samo laži. I prikrivanja: je li u Jugoslaviji tiskan i jedan članak o tome da je na Gradini kraj Jasenovca u trima Titovim iskapanjima iskopan samo 481 kostur? Je li ikad išta objavljeno o genocidu na Bleiburgu i Križnom putu, da ne govorimo o još uvijek neotkopanih 1600 jama u Sloveniji i Hrvatskoj u koje su baćeni Hrvati ubijeni nakon II. svjetskoga rata? Tko je i u svijetu išta mogao o tome objaviti – osim namjernih laži? Primjerice, knjiga grofa Tolstoya o Bleiburgu bila je objavljena, no u Engleskoj je on tužen, a u Jugoslaviji zabranjen.

Sveučilišna profesorica M. Kasapović pita: 'Odakle su onda ti autori („revizionisti“, napomena MM) mogli nešto doznati o teorijama genocida i o metodološkim pristupima njegovu istraživanju?' Da - odakle? Što je publicirano osim laži? Što će kome teorije genocida kadjame nisu otkopane i o njima se ne smije ni pisati niti govoriti? Što će metodološki pristup istraživanju genocida kad je istraživanje genocida u Jugoslaviji bilo zabranjeno? Zločine nad Hrvatima nije se smjelo ni spomenuti, a zločine Hrvata nad drugima nije se smjelo istraživati. Sve se osnivalo na knjigama naručenih laži poput onih Viktora Novaka i Nikole Nikolića. To je bila 'znanost', 'dokazi' i 'istina'. Koja se učila u školama. Lagalo se nevinoj djeci (među njima sam bio i ja).

5. Paušalne i neutemeljene ocjene

M. Kasapović dalje kaže: 'novijim komparativnim istraživanjima logori gube središnje mjesto zbog dvaju glavnih razloga. Prvo, velik broj ljudi nije izgubio živote u "logorskom arhipelagu", nego u masovnim egzekucijama izvan njega. Drugo, postojala je analitička pristranost prema logorima zbog svjedočenja preživjelih logoraša.'

Ma nemoj? Pa zašto onda nije svoju kritiku uputila Srbima, jer upravo oni govore u strašnim brojkama u Jasenovcu, a na osnovi „svjedočenja“ nekolicine preživjelih logoraša? (A kako su oni preživjeli?) Masovne egzekucije izvan logora? Znamo to. Sli-

jedno tome, pitam se zašto gospoda Kasapović ne traži otkopavanje 1600 masovnih grobnica u Sloveniji i Hrvatskoj u kojima su pobijeni Hrvati, uz sva ona grobišta u kojima su Srbi i Židovi koje su pobili ustaše? Zašto ne nabroji ustaške zločine i izvore na osnovi kojih su ti zločini utvrđeni? Zašto ne navede broj otkopanih kostura?

ko viđena u povijesti, Phayer (2000: 31-40) naziva pokolj Židova u NDH 1941. 'genocidom prije holokausta', a Yeomans (2013: vii) ističe da je mjesecima prije konferencije u Wanseeu 20. siječnja 1942., gdje je donesena odluka o organiziranju holokausta (Hilberg 1982), NDH izvršila 'vlastiti samovoljni holokaust'. Što M. Kasapović time

Članak dr. Mirjane Kasapović u časopisu 'Politička misao' nema nikakve veze sa značiću jer ne sadrži ni podatke, ni argumente, ni analizu, pa čak niti mišljenje. To je malo finija denuncijacija, slabo prikriveno etiketiranje ljudi koji su bolji, učeniji i pošteniji od nje

Da, ustaše su činile zločine, upravo „na terenu“, ali treba dati objektivne forenzičke podatke, a ne jezive priče i paušalne procjene. Koliko je kostura otkopano u Šaranovoj jami, Glini, Gudovcu? To treba istraživati, jednako kao i Hudu Jamu i Kočevski Rog.

M. Kasapović, dokazana komunistička omladinka, ne može bez napada na vjeru i Crkvu, pa piše: 'U to valja uključiti i prisilne vjerske konverzije i prisilne etničke asimilacije, kakve su se zbivale u NDH (Korb 2000, 2013, 2014; Biondich 2005).' A gdje su dokumenti o prisilnim vjerskim konverzijama? Ne citira ni jedan jedini! Izraz 'etničke asimilacije' - da se možda odnose na 12 pravoslavnih i 28 židovskih generala u NDH? Osobno sam video dokument kojim se zabranjuje prekrštanje. To može značiti da je pokušaja bilo, dragovoljnih ili prisilnih, ali pritom se mora, zbog istine, barem znanstvene ako ne Božje, spomenuti i ta i takve zabrane koje je izdala vlast NDH. Nitko u Hrvatskoj ne ide za 'rehabilitacijom NDH' i za „brisanjem mitova“. Ide se za istinom koja još nije istražena, a postalo je jasno da je ona koju promovira i M. Kasapović zaklonjena lažima i zabranama.

6. Prijetnje kao zaključak

I sad je u Hrvatskoj istraživanje genocida zapravo zabranjeno, a dokaz

hoće reći? Da su ti autori bolje znali od Jurčevića i Vukića, Matković i Razumara? Kako su to oni bolje znali? Jesu li iskopavali u Hrvatskoj? Jesu li pretražili pismohrane u Hrvatskoj? Jesu li gledali pismohranu jasenovačkoga logora? (Usput rečeno, kako gđa Kasapović tumači da su Srbi, 1991., iz Jasenovca u Srbiju odnijeli dokumentaciju i Hrvatskoj ne daju ni kopije? Ni prije toga ta dokumentacija nije bila dostupna neutralnim istraživačima. Otkud su podatci navedeni u literaturi koju ona citira?!)

Nadalje, M. Kasapović citira židovske autore da bi implicirala kako su nabrojeni 'revizionisti' ujedno i antisemiti, a time i fašisti ili barem profašisti. A zašto ne navodi druge židovske izvore? Kako je gđa Esther Gitman potpuno promijenila mišljenje o kardinalu Stepincu, kad je pregledala zagrebačke arhive?

7. I u demokraciji denuncijacija

M. Kasapović nadalje prelazi u finu denuncijaciju, što je ionako jedina svrha njezina članka; 'Napor da se umanje i negiraju zločini u NDH proizveli su suprotne učinke. Skrenuli su pozornost svjetske znanstvene zajednice na genocid u NDH koji je dotad izazivao 'razmjerno ograničenu pozornost zapadne historiografije' - kaže ona. Hrvatski odgovor glasi da

tome je upravo članak M. Kasapović: ona napada ljudе koji su objavili istraživanja, ali ne argumentima da im podaci nisu dobri, nego stare laži navodi kao istinu, a njih, koji imaju dokaze da su te stare laži stvarno laži, naziva – (proustaškim) povijesnim revizionistima! Zar M. Kasapović misli da mi to ne vidimo? I, hvala Bogu, to sada smijemo i reći. Evo, na primjer, ja.

Nadalje, M. Kasapović piše: ‘U Encyclopedia of Genocide NDH je smještena u kategoriju petnaest najsmrtonosnijih režima u 20. stoljeću (Charny 1999: 27, I), u The Historiography of the Holocaust Period konstatira se da je, ‘unatoč komparativno malobrojnom židovskom stanovništvu, Hrvatska jedinstvena u povijesti holokausta’ (Jelinek 1988: 363), a u The Historiography of the Holocaust (Stone 2004: 120 i d.) NDH se opisuje, zajedno s Litvom i Ukrajinom, kao posebno aktivna izvršiteljica holokausta u Istočnoj Europi. McCormick (2008: 80), primjerice, piše o NDH kao o državi “vladavine terora” kakva je bila rijet-

mi i želimo pozornost historiografije, zapadne i istočne, domaće i inozemne, jer želimo - istinu, kakva god ona bila. Međutim, ako ‘pozornost svjetske znanstvene zajednice na genocid u NDH’ znači zabranu znanstvenih istraživanja, onda je to nešto sasvim drugo: komunistička represiju. A nje se više ne bojimo. Upravo protiv nje se bunimo. Zabranu istraživanja priželjkujem i gđa Kasapović i zato u svojem članku ona ide upravo suprotno od toga kako je taj članak klasificiran u „Političkoj misli“: ona ne ide za znanstvenom istinom, nego za zabranom istraživanja.

Neka me u toj sumnji demantira, bio bih sretan. No bojim se da ona ne će i ne može pristati uz slobodu istraživanja! Uočio sam da je na kraju pseudoznanstvenoga članka pseudoznanstveno zaprijetila za slučaj da se „revizionistička“ istraživanja nastave: „A o tome kako one (razvijene države, napomena MM) izlaze na kraj s time (povijesnim revizionizmom, napomena MM) mnogo se može

doznati iz knjige Genocide Denials and the Law (Poricanje i zakon, prijevod MM) (2011) Hennebella i Hofmanna.“ Prijetnja sudom! Tako se zatvara krug laži i represije, ubija se sloboda mišljenja i zabranjuje sloboda istraživanja. A to smo već živjeli i nije nam se svijedlo.

8. Sažetak o članku M. Kasapović

Hrvatski povjesničari, koje M. Kasapović naziva „revizionistima“, proveli su i objavili svoja istraživanja jer su pribavili podatke koji po-

bijaju prethodno objavljene srpske i komunističke laži. A M. Kasapović uzvraća – citiranjem tih istih starih laži kao dokaza da „revizionisti“ ne govore istinu! I tvrdi da oni tako „rehabilitiraju NDH“ i „ugrožavaju mit o Jasenovcu“. I to naziva znanošću. I to znanošću smatra i njezin fakultet i znanstveni časopis „Politička misao“.

U svojemu klasičnom komunističkom pristupu znanosti, M. Kasapović na kraju članka prijeti i denuncia. Prijeti „pravom, tj. sudom“, implicirajući da se u radu hrvatskih autora koje napada radi o negiranju holokasta, što je u SAD-u kažnjivo. Denuncia viještu da je rad tih povjesničara privukao pozornost međunarodnih stručnjaka na „genocid u Hrvatskoj“. Međutim, ne spominje tko je međunarodne stručnjake obavijestio što piše u brojnim knjigama objavljenim na hrvatskome jeziku. I tu se krug zatvara.

9. Moj zaključak

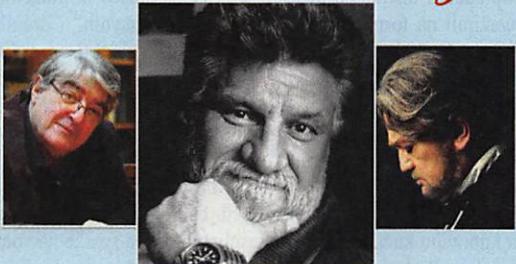
Istraživanja svih zločina počinjenih u Hrvatskoj u 20. stoljeću treba nastaviti i bitno intenzivirati. Hrvatski povjesničari moraju se okrenuti toj temi, surađivati i kad ne misle jednak, i svoje nalaze objavljivati i na hrvatskome i engleskome jeziku. Nužno je upravo ono čime M. Kasapović pokušava uplašiti i njih i hrvatsku javnost: bitno je da istina o tom dijelu hrvatske povijesti dospije i na međunarodnu razinu.

Hrvatska vlada, političkom i tvarnom podrškom preko sveučilišta i instituta, definiranih programa, projekata, stipendija i drugoga, treba poticati tu znanstvenu djelatnost jer je ona neizrecivo politički i društveno važna. Posebno treba, i to na međunarodnoj razini (EU) tražiti i postići da se sva dokumentacija oteta u Srbiju vrati, barem kao kopije, i da se studira javno, interdisciplinarno i s međunarodnom suradnjom svih kojih se ti događaji tiču i koje oni zanimaju.

Istina nam je nužna, nama i žrtvama, a ona se može postići samo pristupom suprotnim od pristupa Mirjane Kasapović i „Političke misli“.

Slobodan Prosperov Novak i Božidar Alić:

“Ja, Slobodan Praljak”

S obzirom da troškovi skore izvedbe monodrame ‘Ja, Slobodan Praljak’, s kojom ćemo obići cijeli hrvatski svijet, iznose oko 150.000 kuna, a ni jedan državni fond se nije odazvao pozivu - ljubazno molimo domoljube iz Domovine i dijaspora da materijalno pomognu ovu domoljubnu manifestaciju koju pripremamo u spomen na tragično preminulog hrvatskog viteza i mučenika, generala Slobodana Praljka.

Svatko tko donira sredstva, u bilo kojem iznosu, dobit će DVD sa snimkom predstave koju će snimiti i montirati redatelj Jakov Sedlar.

Za sve dodatne upite možete se obratiti na tel. 00385 91 241 29 54 ili na broj 023 305 277

Zahvaljujemo Hrvatskom tjedniku i glavnom uredniku Ivici Marijačiću na prihvaćanju medijskoga pokroviteljstva.

Hvala svima koji do sada pripomogloše.

Mi smo prolazni, Hrvatska je vječna!

